

ניקרואה - עפתי - המלצות על טיולי תרמילאים

אביטל ישראל - מערכת אתר למטייל - 02/02/2016

ניקרואה היא אחת המדינות הפחות מתוירות במרכז אמריקה, וככזו היא אחד הסודות השמורים ביותר בו. יש בה חופים מרהיבים, עשרות הרי געש מרשימים, ג'ונגלים פראיים ותחושה של מרכז אמריקה ה"אמתית". התשתיות בה לא מפותחות במיוחד, אך המקומיים נחמדים וישמחו להתחבר עמכם ולעזור

סקירה כללית על המדינה

[ניקרואה](#) רחבי אגמים, ציוריים ים חופי של ארוכות רצועות בה שיש, יפהפייה מדינה היא (Nicaragua) ידיים, הרים מיוערים, ג'ונגלים בוציים וגם מקומיים חייכניים ומסבירי פנים. הצד הפסיפי, שאליו מגיעים רוב המטיילים, מציע שלל אפשרויות של טיולים ועיסוקים, כך שכל מי שמגיע אליו יכול למצוא דרך ליהנות בה. עיירות גולשים וחופי רחצה פזורים לאורך החוף, ובקרבכם אפשר למצוא פארקים לאומיים, הרי געש שאפשר לטייל אליהם, וגם עיירות קולוניאליות משופעות שווקים צבעוניים וחיי לילה תוססים. בנוסף, המרחקים באזור זה די קצרים, על כן נוח יחסית להתנייד בין האתרים השונים.

במשך שנים רבות, ניקרואה הייתה ידועה בעיקר כמדינה מוכת מלחמות אזרחים, ללא יציבות שלטונית ועם שיעור פשע ואלימות גבוה במיוחד. למרות שפרק זה בהיסטוריה של המדינה נגמר כבר לפני שנים, וניקרואה מגדירה את עצמה עכשיו כמדינה הבטוחה ביותר במרכז אמריקה, עשרות שנים של מוניטין לא מחמיאים גרמו לכך שמגיעים אליה הרבה פחות תיירים ומטיילים מאשר שכנותיה במרכז אמריקה. כתוצאה מכך, יש מעט מאוד תשתיות תיירות במדינה והיא, בעצם, לא ערוכה כל כך לקבל זרים. התחבורה הציבורית אמנם תכופה יחסית, אך בדרך כלל צפופה מאוד והאוטובוסים לעתים ממש מתפוררים, המסעדות פשוטות ומקומות הלילה בסיסיים מאוד (תלוי בתקציב, כמובן).

אמנם יש שלל מקומות המיועדים במיוחד לתיירים, ובעיירות גדולות יותר אף תמצאו סוכנויות נסיעות, טיולים מאורגנים ובתי מלון, אך במקומות רבים אתם עשויים להיות הזרים היחידים. בהקשר זה, חשוב

שתדעו שגם בגסטהאוסים ובהוסטלים היקרים יותר לא תמצאו מים חמים במקלחת, ואלה מצויים רק בבתי מלון יקרים מאוד.

היתרון הבולט ביותר בהיותה מדינה יחסית לא מתוירת, מעבר לעלות הנמוכה של הטיול, היא בתחושה ה"אותנטית" שאפשר למצוא ברוב העיירות והכפרים של ניקרגואה. גם כאשר מדובר בעיירות מתוירות במיוחד, כל שצריך הוא לצאת מהאזור המרכזי בהן, כדי להיתקל במקומיים, בכניסה לבתיהם או בשווקים. בנוסף, הדבר אומר שאפשר לבלות ימים שלמים בפארקים לאומיים, בטיולים או בחוף הים מבלי להיתקל באנשים בכלל או במטיילים אחרים בפרט.

שפה ושליטה באנגלית

השפה השלטת במדינה היא ספרדית, ורובה המכריע של האוכלוסייה (מלבד תושבי החוף הקריבי, המדברים בעיקר במיסקיטו, אך גם בערב רב של שפות אחרות כמו סומו ואנגלית קריאולית) מדבר בה. תושבי ניקרגואה נוטים להשמיט את האות S בסוף מילים, על כן גם לדוברי ספרדית ממדינות אחרות לוקח מעט זמן להתרגל להבין את צורת הדיבור.

בגלל שרובה המכריע של התיירות בניקרגואה היא תיירות פנים, יש מעט מאוד מקומיים דוברי אנגלית, וסביר להניח שתתקלו בהם רק בערים הגדולות, באזורים תיירותיים בצורה יוצאת דופן ובגסטהאוסים שמכוונים בעיקר לאמריקאים. למרות זאת, מחסום השפה לא ימנע מהם לנסות לנהל איתכם שיחה ארוכה, מלווה בהסברים מפורטים, לכן מומלץ להגיע למדינה עם רמה כלשהי של ספרדית, ולו רק כדי שתוכלו להגיד להם "רגע, לא הבנתי".

גיאוגרפיה/טופוגרפיה

ניקרגואה היא המדינה הגדולה ביותר במרכז אמריקה, עם שטח של 129,494 קמ"ר. היא גובלת ב**הונדורס** בצפון, ב [קוסטה ריקה](#) בדרום, עם האוקיינוס השקט במערב ועם הים הקריבי במזרח. המדינה מתחלקת לשלושה אזורים גיאוגרפיים שונים: **השפלה הפאסיפית** (Pacific Lowlands) שטוחה ברובה, מלבד שורה של הרי געש (חלקם פעילים!) ושני אגמי מים מתוקים גדולים, מהגדולים במרכז אמריקה. **הרמה המרכזית**, הפסיפית לשפלה מזרח בצפון הנמצאת, (Central Highlands) מבוותרת על ידי הרים ועמקים בגבהים של 900-1,809 מ', בשטח שהוא ברובו מיוער. **השפלה הקריבית** ולח חם אזור היא, ניקרגואה של משטחה מחצית על שמשטרעת, (Caribbean Lowland) עם קרקע בוצית והרבה יתושים. השפלה הקריבית מחולקת לשני שטחים אוטונומיים (RAAN ו RAAS). ואינדיאנים אירופאים-אפרו, קריאולים ידי על בדלילות שמושבם, (RAAS).

תיאור מסלול קצר ומסלול ארוך

בגלל שקשה ומסוכן להגיע לחוף הקריבי של ניקרגואה (פירוט יגיע בהמשך, בפרק [בריאות ובטיחות](#)), רובם המכריע של המבקרים בה מטיילים בעיקר באזור החוף המזרחי. זהו אזור קטן יחסית, ואפשר לעבור לאורכו - מליאון שבצפון, לריבאס בדרום (סה"כ 187 ק"מ) בשעות ספורות. כיוון שכך, אורכו של הטיול תלוי, בעיקר, בכמות האטרקציות שרוצים לעשות ובאורך הזמן שמעוניינים לרבוץ בו בחופים.

מסלול מקוצר: ליאון - גרנדה - לגונה דה אפוי - איסלה דה אומטפה - סאן חואן דל סור

המסלול מתאר מצפון לדרום, אבל אם אתם מגיעים מפנמה, אפשר כמובן, לעשות אותו הפוך. אם אתם נוחתים בניקרגואה (ולא נכנסים דרך היבשה), הנסיעה מ**מנגואה** לליאון היא של כשעה וחצי, והדרך לגרנדה אורכת זמן דומה. אלא אם כן אתם נוחתים בלילה, אין סיבה להישאר במנגואה בכלל.

מסלול ארוך: אם יש לכם יותר זמן (וכסף), אפשר לטוס ל**איי קורו** היפים, עם חופיהם הלבנים והמים הצלולים, שנמצאים בצידה המזרחי של המדינה. אופציה נוספת היא לעלות לרמה, צפונית מזרחית לליאון, ולנסוע ממנה במסלול ל-**מטגאלפה - חינוטגה - אסטלי**. אופציה זו מומלצת למי שרוצה להכיר יותר מקומיים ולבקר בחוות בקר, כדי לקבל תחושה "אותנטית" יותר של המדינה, למרות שאין הרבה תיירים גם בעיירות שנחשבות "תיירותיות". לא מומלץ במיוחד להגיע לצד הקריבי, שכן הדרכים משובשות מאוד והמקומיים עלולים להיות מסוכנים לזרים. אם אתם מתעקשים ללכת, קחו מדריך מקומי שילווה אתכם.

5 דברים שאסור לפספס

- **לינה בלגונה דה אפוי** - יש מספר גסטהאוסים לחופי הלגונה היפהפייה, שנוצרה בתוך לוע כבוי של הר געש. הם אמנם לא זולים במיוחד, אך החוויה של לקום בבוקר אל הנוף הזה, לשחות או לשוט בקיאק במי הלגונה ולשכב בערסל לחופה, שווה כל דולר.
- **מספר ימים באיסלה דה אומטפה**- האי אומטפה, שנוצר משני הרי געש שעלו מתוך אגם ניקרגואה והתחברו, מכיל בתוכו סוגים שונים של אטרקציות, כך שכל אחד יוכל למצוא משהו על פי טעמו. בין אם זה לערוך טרק קשה על אחד מהרי הגעש, לטייל בגן הלאומי הקטן שנמצא על האי, או להשתכשך במי אגם ניקרגואה - מומלץ מאוד להגיע אל האי. אל תוותרו על הגעה למדראס, ובעיקר למרידה, למרות הכבישים המשובשים.
- **גרנדה** - עיר קולוניאלית תוססת וצבעונית, מלאה במסעדות, בחיי לילה ובתיירים. גרנדה היא בסיס מעולה לצאת ממנו לאטרקציות בסביבה, כולל הכפרים הלבנים, וולקן מסאיה, וולקן

מומבצ'ו והעיירה מסאיה. יש חברות טיולים רבות שמציעות טיולים מאורגנים או הסעות למקומות אלה. בנוסף, בכיכר המרכזית בעיר יש שלל בתי קפה צבעוניים ושוק אמנים מקומיים.

- **טרק לילי לוולקן טליקה** - אם אתם מצליחים לתכנן את הטיול, כך שתהיו בליאון בלילה של ירח מלא, פנו לאחת מחברות הטיולים בעיר (קצאל טרקס מומלצים במיוחד), כדי שייקחו אתכם לטיול לילי במעלה הר הגעש הפעיל, וולקן טליקה. מדובר בעלייה לא קלה, אך בסופו יש אפשרות להסתכל אל תוך לוע הר געש פעיל - בלילה - ולראות את הלבה מבעבעת בתוכה.
- **סן חואן דל סור** - עיירת חוף קטנה ותוססת, הקרובה לגבול עם קוסטה ריקה. יש בה מגוון מסעדות ופאבים לאורך רצועת החוף היפה וחיי לילה ענפים (מאוד!). החופים הסמוכים לעיירה הם מקור המשיכה הגדול שלה, שכן הם יפהפיים ושלווים, אך גם מצויינים לגלישה. בנוסף, היא קרובה לשמורת הטבע לה פלור, שבה אפשר לראות צבי ים קרניים במסגרת טיול מאורגן.

הגעה אל המדינה

טיסות בינלאומיות אל ניקרגואה מגיעות לשדה התעופה במנגואה ([Augusto Cesar Sandino](#))

[International Airport](#)). יש אוטובוסים ומוניות שמגיעות משדה התעופה אל מנגואה ובחזרה. אם תצטרכו מונית לעיר ממנה, כדאי לצאת לכביש הראשי, כי אז המחיר יורד לפחות מחצי (12 דולר מול 26 דולר) מאלה שעוצרות ממש בתוך השדה. אוטובוס לעיר עולה בסביבות השבעה קורדובה (קצת יותר משקל).

נסיעה אל תוך ניקרגואה אפשרית מקוסטה ריקה ומהונדורס. יש אוטובוסים מאורגנים של תיירים, שיוצאים מספר פעמים ביום מהמדינות השונות (גם ממדינות אחרות במרכז אמריקה). היתרון בנסיעה באוטובוס מסוג זה, בנוסף לנוחות בדרך, היא שיש מישהו שדואג ללוגיסטיקה של מעבר הגבול: מורידים אותך ליד ביקורת הדרכונים במדינה אחת ומסיעים אותך לביקורת הדרכונים במדינה השנייה (חוסך קצת הליכה מבלבלת). בנוסף, עוזרים למלא את הטפסים הנדרשים בכניסה למדינה.

הליכה - מי שלא רוצה להשקיע באוטובוס של תיירים, יכול לנסוע אוטובוס רגיל עד לגבול, לחצות

אותו ברגל, ואז לקחת אוטובוס אחר מהגבול של המדינה השנייה.

שייט - יש מספר מעבורות סדירות מדי יום בין סן קרלוס, ללוס צ'ילס בקוסטה ריקה. השייט עולה כעשרה דולר ואורך כשעתיים. שימו לב שאי אפשר להחתיים במעבר גבול זה את הדרכון בסופי שבוע. יש שייט אחד ביום: ב-9:00 מניקרגואה וב-13:00 מקוסטה ריקה.

תחבורת פנים

אוטובוסים - הכבישים הראשיים בניקרגואה יחסית טובים, אך ככל שהאזור הופך נידח יותר, כך הכבישים הולכים ומשתבשים. כל האוטובוסים של המקומיים הם buses chicken ישנים מאוד. למעשה, הם אוטובוסים אמריקאים משנות החמישים, שנועדו להסיע ילדים לבית הספר (לכן המושבים בדרך כלל קטנים). חלק מהאוטובוסים צבועים בצבעים עליזים, אך חלקם נשארו צהובים כפי שהיו.

על רוב האוטובוסים כתוב את היעד הסופי שלהם, אך בכולם יש גם בחור שנתלה מהדלת האחורית וצועק את היעדים הנוספים אליהם האוטובוס מגיע. בניגוד לארץ, לא משלמים לנהג כשעולים לאוטובוס. בכל אוטובוס יש מישהו, שעובר בין הנוסעים ולוקח מהם תשלום עבור הנסיעה. האוטובוסים יכולים להיות צפופים מאוד, ואצל המקומיים לא קיים העניין של "מרווח אישי", אז קחו בחשבון שאתם עלולים לשבת לאורך כל הנסיעה, כשהכרס של מישהו משתלשלת לכם על הכתף, או היד של מישהו מונחת לכם ליד הפנים. כתוצאה מכך, האוטובוסים זולים מאוד, ורק על נסיעות ארוכות מאוד תיאלצו לשלם יותר מ-20 או 30 קורדובה.

בכל עיירה יש מספר תחנות מרכזיות, שמכל אחת מהן יוצאים אוטובוסים למקומות שונים. ודאו לאיזו תחנה אתם צריכים להגיע כדי להגיע ליעד שלכם. האוטובוסים בדרך כלל יוצאים בשעות קבועות, אז בדקו גם את זה לפני שאתם יוצאים. פעמים רבות אין "מודיעין" בתחנה (שלפעמים היא מגרש חול מאובק), אז שאלו מישהו מהרוכלים באזור מתי האוטובוס אמור לצאת ומאיזה "רציף". אל תשאלו נהגי מוניות - הם נוטים לשקר כדי להשיג לקוחות. אתר לבירור זמני אוטובוסים:

thebusschedule.com/EN/ni

מיקרובוסים - ממנגואה יש מיקרובוסים שנוסעים ליעדים שונים. המיניבוסים פועלים כמוניות שירות, יוצאים ברגע שהם מתמלאים ועוצרים בכל מקום שתבקשו על הדרך. זוהי אופציה מעט יקרה יותר מאוטובוס (בסביבות ה-10-15 קורדובה יותר), אך היא נוחה בהרבה, כי המיקרובוסים זמינים יותר, לא צפופים ואם יתמזל מזלכם, גם ממוזגים. ברוב המיקרובוסים אין מקום לתיקים (גם ברוב האוטובוסים אין), לכן, אפשר פשוט לקנות כרטיס נוסף, ולשים את התיקים על המושב לידכם. זה אולי נשמע מוזר, אבל זה פיתרון מעולה, אם אתם לא רוצים להיפרד מהתיקים שלכם למשך כל הנסיעה.

מוניות - יש שפע מוניות בכל עיר, ואם אתם רוצים להתפנק, אין בעיה לקחת אחת. אם אתם רוצים להתפנק קצת ולא להוציא את כל הכסף של המונית, אתם יכולים לחפש בתחנות אוטובוס, באכסניות או באטרקציות מטיילים אחרים שרוצים להגיע ליעד שלכם, ולחלוק איתם את המונית. ככלל, אלא אם התיקים שלכם ממש כבדים, אין כל כך צורך במונית בתוך העיירות, כי הן לא גדולות במיוחד, וההליכה מהתחנה המרכזית לאזור הגסטוהאוסים היא לא ארוכה.

נסיעה במונית היא אופציה מומלצת לאנשים הקצרים בזמן ויש להם קצת כסף מיותר. אוטובוסים רבים נוסעים מסלולים מפותלים, דרך העיירות והכפרים באזור והנסיעה בהם עלולה לקחת זמן רב. הנסיעה במונית תקצר לכם זמנים בצורה משמעותית אך תעלה עשרות פעמים יותר מאוטובוס. לשם השוואה, מונית ממסאיה ללגונה דה אפוי, תעלה 15-17 דולר, בעוד שנסיעה באוטובוס (לא תכוף), תעלה רק כ-20 קורדובה.

לעתים המוניות לא נראות כמוניות "רשמיות", אך אין עם זה בעיה ובטוח לעלות עליהן. אם אתם בכל זאת חוששים, תמיד אפשר לבקש מהקבלה בגסטוהאוס להזמין לכם מונית. אל תקשיבו לנהגי מוניות שמספרים לכם על אוטובוסים. פעמים רבות "יזהירו" אתכם שהאוטובוסים נגמרו להיום, שהם עולים מחיר גבוה, או שבדיוק פספסתם אותם - אל תאמינו להם ותוודאו עם מישהו אחר בתחנה. אין להם בעיה לשקר בשביל לקבל לקוח.

אוטובוסים של תיירים - יש כמה חברות של אוטובוסים של תיירים שפועלים בתוך ניקרגואה. הם מגיעים לעיירות הראשיות במדינה פעמים ספורות ביום, ולא תמיד בשעות נוחות, כיוון שאלה האוטובוסים שעוברים דרך כל מרכז אמריקה. אוטובוסים אלה בדרך כלל מרווחים, ממוזגים, עם כיסאות נוחים שנשענים אחורה - ועולים בהתאם. שתי חברות מומלצות הן [Tica Bus](#) ו-[Trans Nica](#).

טרמפים - יחסית בטוח לקחת טרמפים בניקרואה והדבר נפוץ, בעיקר באזורים מרוחקים, או כשנגמרים האוטובוסים. בדרך כלל טנדרים עוצרים לטרמפים, ואז יושבים או עומדים בחלק האחורי, הפתוח. פעמים רבות הדבר גם כרוך התשלום, לפעמים סמלי, לפעמים רק מעט פחות ממונית - תלוי בכמה תחבורה אחרת זמינה באותו הרגע.

מטבע מקומי, עלויות והתנהלות עם כסף

למטבע המקומי בניקרואה קוראים קורדובה, המורכב ממאה סנטבוז. נכון לינואר 2016, 1 קורדובה = 14 אג' (1 ₪ = 7.2 קורדובה). בעיירות הגדולות אין בעיה של בנקים, ואפשר למצוא מספיק מקומות למשוך בהם כסף, או להחליף בהם כסף. למרות זאת, מומלץ, כשאפשר, להחליף כסף

(דולרים או אירו) אצל חלפני הכספים ברחוב או בשווקים, הקרויים "קוויטיס" (Coyotes). הם נותנים שער חליפין כמו בבנקים ויותר נוח לגשת אליהם, כי תמיד עוברים על ידם. ניתן לזהות אותם בקלות, בזכות צרור השטרות שהם מחזיקים בידיהם, וסט של Change ותג מזהה, שאותו מחויבים לענוד על צווארם. בבתי מלון ובאטרקציות השונות (טיולים מאורגנים וכד') אפשר לשלם בדולרים, והמחירים בדרך כלל נקובים בהם.

קניות

בעיירות רבות אפשר למצוא שווקים של אומנים מקומיים, המציעים מגוון רחב של כלי זכוכית וחרס, פסלונים וכלים מעץ, ציורים על נוצות, ערסלים ועוד. אפשר להתמקח על מחירים בשווקים (בנחמדות, לא באגרסיביות) וגם בחלק מחנויות הסטודיו, תלוי במקום. מקסימום תבקשו שירידו לכם במחיר ויגידו לכם לא. במסאיה יש שוק תיירים גדול, עמוס ומגוון (למרות שאחרי כמה זמן, הכל נראה דומה), שהוא המקום הזול במדינה לקנות בו מזכרות. אפשר גם לנסוע לכפרים הלבנים שבאזור, שבהם מכינים חלק גדול מהמוצרים שנמכרים בשוק, בעיקר את כלי החרס.

בנוסף, ניקרגואה ידועה כיצואנית של קפה עשיר ואיכותי, ושל סיגרים משובחים. גם אותם אפשר לקנות בשווקים ובחנויות של תיירים.

ויזה ותהליכי מעברי גבול

ישראלים לא צריכים ויזה לניקרגואה. אם יש לכם דרכון בתוקף לחצי שנה, ולפחות שני דפים ריקים בו, תקבלו אשרת שהייה ל-30 ימים. עם כניסתכם למדינה, תקבלו ספח נייר, שצריך לשמור יחד עם הדרכון ולהציג אותו ביציאה מהמדינה. אם אתם עוברים את הגבול ברגל, ודאו שאתם מקבלים חותמת כניסה, כי אחרת לא יתנו לכם לצאת מהמדינה.

מס הכניסה לניקרגואה דרך האוויר הוא כ-10 דולר ומס היציאה באותה הדרך הוא 32 דולר, שבדרך כלל כלולים במחיר כרטיס הטיסה (ודאו את זה מראש, אחרת תאלצו לזכור לשים 32 דולר בצד, כדי לשלם אותו בשדה התעופה ביציאה). מס הכניסה דרך היבשה הוא כ-12 דולר והיציאה עולה כשני דולר. בנוסף, בגבול יבשתי יש לשלם עוד דולר "תרומה" לעיר, בין אם אתם נכנסים למדינה או יוצאים ממנה.

בכניסה למעבר הגבול, יהיו אנשים ש"יתנדבו" לעזור לכם למלא את טפסי ההגירה. הם יבקשו תשלום על זה אחר כך, אז אל תעזרו בהם (אפשר להיעזר בעובדים בדלפק ההגירה, אם ממש צריך) ואל תתנו להם את הדרכונים שלכם. [טיפ יעיל על מעבר הגבול פניאס בלנקס עם קוסטה ריקה](#) »

חשוב לדעת, שבמקרה ואתם מגיעים לניקרגואה (או לכל מדינה אחרת) עם טיסת המשך דרך ארצות הברית, אתם חייבים ויזה בתוקף לארצות הברית, גם אם אתם מתכוונים רק לשהות מספר שעות בשדה התעופה.

חגים ופסטיבלים שנתיים

כמדינה שברובה נוצרית קתולית, רוב החגים בניקרגואה הם חגים דתיים, שנחגגים בדומה לשאר הנוצרים בעולם. בנוסף, יש גם מספר חגים מקומיים.

1 בינואר - ראש השנה האזרחית- מצוין מדי שנה, כבמדינות אחרות באמצעות פסטיבלים וחגיגות צבעוניות. בנוסף, יש נהירה המונית אל חופי הים הרבים במדינה כדי לבלות ולחגוג גם בהם.

סוף מרץ/תחילת אפריל - Semana Santa (השבוע הקדוש), מתרחש מדי שנה, בשבוע לפני יום ראשון של חג הפסחא (Sunday Easter). במהלך השבוע, החנויות סגורות ומקומיים רבים נוהרים לעיירות החוף, כך שעלול להיות קשה למצוא מקומות לינה במהלך השבוע.

19 ביולי - יום השחרור, המציין את המהפכה של 1979, נחוג, בדומה ליום העצמאות במדינות אחרות, באמצעות תהלוכות, זיקוקים וכד'.

1 באוגוסט - יום הפיאסטה. זיקוקים תהלוכות באמצעות שנה מדי חוגגים שאותו, (Fiesta Day)

14 בספטמבר - יום לציון הקרב בסן חקינטו בעצמאותה זכתה ניקרגואה שבזכותו, (San Jacinto) מספרד.

15 בספטמבר - יום העצמאות, שאותו הם חולקים גם קוסטה ריקה, אל סלבדור, הונדורס וגואטמלה, שהכריזו כולם עצמאות מספרד ב-1821. מדי שנה, יש תהלוכה במנגואה, ובערים אחרות נערכים קרבות תרנגולים ורודיאו.

2 בנובמבר - Dia del los Muertos (יום המתים) - יום המהלל ומשבח את המתים, שבמהלכו משפחות הולכות לבתי הקברות, מקשטות את קברי יקיריהן בפרחים, ומבלות בו את היום כדי לכבד את המתים ולזכור אותם.

8 בדצמבר - La Purisima ("הטהורה ביותר") - נחגג לציון ההיריון הבתולי של מריה. משפחות

מקימות מזבחים מקושטים לכבוד הבתולה, ובני המשפחה שרים ומתפללים אליה. זהו גם יום נפוץ למתן צדקה.

25 בדצמבר - חג המולד, אשר נחגג, כבמדינות רבות אחרות בעולם, באמצעות חגיגות גדולות, בבתים מקושטים, בהתאספויות משפחתיות, בתפילה ובמתן מתנות.

בנוסף, יש את חגיגות הקדושים (Patronales Fiesta), שבהן חוגגים לכבוד הקדוש של העיר. החגיגות, שאורכות בין שבוע לשלושה, כוללות תהלכות, מצעדים, הופעות, רודיאו, מסיבות, זיקוקים והרבה אלוהול. לכל עיירה יש את הקדוש שמזוהה איתה, כך שבכל מקום חוגגים בזמן אחר.

קוד התנהגות ומנהגים

בני הניקה (האנשים מניקרגואה) הם אנשים נחמדים מאוד, מסבירי פנים ואוהבים לדבר. מקומיים רבים לא נתקלו ביותר מדי תיירים (שלא לדבר על ישראלים), והם תמיד ישמחו לדבר איתכם, לספר בגאווה על מדינתם, לדון בפוליטיקה רבת התהפוכות שלהם ולהמליץ לכם על מקומות.

חשוב לדעת שהם לא מכירים את המושג "לא יודע", ולכן יכול להיווצר מצב שבו יסבירו לכם באריכות איך להגיע למקום כלשהו, מבלי שיהיה להם מושג באמת איך מגיעים לשם. עדיף שתתחילו ללכת ותשאלו עוד אנשים בדרך, כדי שתוכלו להצליב מידע מכמה מקורות.

עונות לטיול ומזג אוויר

מזג האוויר בניקרגואה, בדומה לשאר מדינות מרכז אמריקה, מתחלק לשתי עונות: יבשה (נובמבר-פרייל) ורטובה (מאי-אוקטובר). בחוף המערבי, העונה היבשה חמה מאוד, יבשה ומאובקת. כבכול מדינה טרופית, עדיין יש סיכוי לגשם גם בעונה היבשה, אך זהו לא סיכוי גבוהה במיוחד. באזורי הרמה קריר יותר, ובלילה יכול להיות ממש קר. העונה הגשומה היא אכן גשומה מאוד, עד כדי הצפות, חסימת כבישים ומסלולי טיול, ולעיתים יש אפילו הוריקנים (!)

בטיחות ובריאות

ביטחון: ניקרגואה נחשבת למדינה הבטוחה ביותר במרכז אמריקה, ואין בה יותר מדי מקרים של שוד, או אלימות. למרות זאת, גניבות עלולות להיות נפוצות באזורים צפופים ובאוטובוסים, לכן מומלץ לא להסתובב עם מצלמות מסיביות בחוץ, לנופף בסמארטפונים או ללכת עם הארנק בולט מהכיס, כפי שלא הייתם עושים באף מקום אחר.

מנגואה יוצאת דופן מהבחינה הזו, ובתוכה אתם עלולים להיתקל בשודדים או באלמות. בנוסף, לא מומלץ לטייל בצד הקריבי של המדינה, שכן כוחות המשטרה של ניקרגואה לא פועלים בה, מתוקף היותה שטח אוטונומי בפני עצמו. על כן שם יש סבירות גבוהה, יחסית, שתתקלו באלמות. לאחרונה גם גברה תופעה שבה תיירים נשדדים רגע אחרי שמשכו כסף, אז חשוב להיות ערניים.

בריאות: החיסונים לניקרגואה הם כמו חיסונים לשאר מרכז אמריקה. אם אתם לא מתכוונים לצאת מאזור החוף הפאסיפי, אל הרמה המרכזית ובעיקר אל החוף הקריבי, אין צורך בכדורי מלריה. למרות זאת, יש בה יתושים וחרקים אחרים שעלולים להיות מסוכנים לבריאותכם (המחלה הנפוצה ביותר בהקשר הזה היא קדחת הדנגי), לכן חשוב להימרח בדוחה יתושים.

קחו בחשבון שמערת הרפואה הציבורית בניקרגואה לא טובה במיוחד, והיא רק סבירה (במקרה הטוב). לכן במצב קשה מאוד, כדאי לנסות להגיע לטיפול רפואי בסן חוזה שבקוסטה ריקה.

» [למידע נוסף בנושא חיסונים למרכז אמריקה](#)

» [כל מה שצריך לדעת על בריאות בטיול](#)

מידע מיוחד לנשים ולקהילת הלהט"ב

כאמור, ניקרגואה נחשבת למדינה הבטוחה ביותר במרכז אמריקה, כך שאין בעיה מיוחדת לנשים לטייל בה לבד. כיוון שכך, ניתן לראות מספר גבוה, בצורה יוצאת דופן, של נשים שמטיילות לבד או בזוגות.

היחס לזוגות חד-מיניים השתנה רבות במהלך השנים האחרונות. אחרי תהפוכות רבות במשטר ובמדיניות כלפיהם, נכון להיום, החוק מכיר בזוגות חד-מיניים. בהתאם, בערים הגדולות והמתויירות יותר, יש סצנות של מועדונים ופאבים של קהילת הלהט"ב ובמנגואה יש אפילו פסטיבל גאווה מדי שנה. עם זאת, באזורים הכפריים הנידחים יותר, התושבים פחות פתוחים לכך, ועל כן מומלץ להצניע הפגנות חיבה.

תוכלו למצוא מידע שימושי באתר: www.gaytravel.com

על האוכל המקומי

האוכל בניקרגואה מושתת ברובו על אורז ושעועית, בשילוב עם מנה בשרית כלשהי וירקות. יש גם הרבה מאוד ירקות מבושלים ובשר או גבינה המטוגנים בטיגון עמוק. גם בננות מקומיות, בשם פלטנו

מככבות בתפריט המקומי, ואפשר למצוא אותן במגוון סוגי הכנה, כמו טיגון, בישול, אידוי, אפיה וטיגון עמוק. בנוסף, אפשר למצוא הרבה אוכל מרכז אמריקאי טיפוס, כמו נאצ'וס או טאקוס.

ארוחת בוקרטיפוסית בניקרגואה, מורכבת מגאיו פינטו, שהוא תבשיל של אורז ושעועית, שבדרך מגיע בתוספת חביתה או ביצה מקושקשת, לחם וגבינה לבנה קשה. זוהי מנה זולה, מזינה ומשביעה לאורך שעות רבות.

ארוחות הצהריים והערב מושתת גם הן בדרך כלל, על אורז ושעועית (שמשום לא נקראים גאיו פינטו בארוחות אחרות, אלא אורז ושעועית : ארוז אי פריחולס) ותוספת בשרים כלשהי, בין אם מדובר בבקר, חזיר או עוף. יש מקומות שמציעים גם מנות צמחוניות, עם ירקות מבושלים או מאודים כתוספת. אם נתקלתם במקום שבו לא מציעים מנה מסוג זה, נסו לבקש מבעלי המקום שפשוט יוציאו את התוספת הבשרית מהמנה. חשוב לדעת, שלא מספיק להגיד רק "בלי בשר", אלא יש לציין ספציפית "בלי בשר, בלי עוף, בלי בקר ובלי חזיר". שימו לב שבמסעדות תיירים המחירים פחות או יותר מוכפלים מאשר במקומיות.

משקאות

מיץ: ש מגוון רחב של מיצים טבעיים, משלל פירות האזור, המוצעים כמעט בכל מקום שתעצרו בו. אפשר להזמין מיץ מפרי ספציפי, או שילוב בין כמה פירות, והמיצים נסחטים במקום.

אלכוהול: הניקרגואים חובבים אלכוהול ולעיתים קרובות ניתן לראות קבוצות אנשים היושבים ושותים יחד בפאבים מקומיים או בכניסות לבתיהם. שתי הבירות המקומיות, טוניה ווקיטוריה מוגשות בבקבוקים של ליטר (שעולה בדרך כלל בסביבות 25-35 קורדובה). הגאווה הלאומית, מבחינת אלכוהול, הוא הרום "פלור דה קנייה", שאפשר למצוא אותו בכל פאב, מסעדה או סופרמרקט. ניתן להזמין נקי, ברמות שונות של יישון או בתוך מגוון רחב של קוקטיילים (עולים 40-50 קורדובה), שבראשם "ניקה ליברה" (רום וקולה, כמו "קובה ליברה", רק מקומי).

קפה: למרות שניקרגואה היא יצואנית גדולה של קפה משובח, מסיבה לא מוסברת, הקפה המוצע למקומיים הוא דלוח, חולי ופשוט רע.

מסעדות

באופן טבעי, ככל שמתרחקים מהאזורים הומי התיירים, המסעדות נהיות פשוטות יותר והמחירים הולכים ויורדים (לעיתים אפילו בחצי!). ארוחות הצהריים והערב בדרך כלל מוגשים בסגנון בופה.

במסעדות תיירותיות במיוחד, מוספים את הטיפ לחשבון הסופי, בכל ערך שנראה להם (10-15%), ללא קשר לשירות עצמו או לטיב האוכל.

אוכל רחוב

יש הרבה דוכני אוכל ברחוב, בכיכרות הראשיות ובאזורי השוק. רוב הזמן האוכל המוצע הוא המבורגר, נקניקיות ועוף בגריל, אך לצידם אפשר למצוא גם אוכל ייחודי למקום. בגרנדה, למשל, יש מגוון מאכלים, שאפשר למצוא רק בה: לדוגמא, בכיכר המרכזית אפשר למצוא "קסיוס" (Quesillos), "דף" של מוצרלה, בצל ושמנת חמוצה, מגולגל בתוך טורטייה, "ויגורון" (Vigoron), שמורכב מחזיר, יוקה וסלט כרוב, וגולת הכותרת "פופוסה" (Pupusa), שהיא מן קציצה דקה מקמח תירס וגבינה, המוגשת על עלה בננה.

תרבות ומוזיקה

בתרבות ובמוזיקה בניקרגואה, אפשר לזהות השפעות של מגוון האוכלוסיות של המדינה. הספרדים, השבטים הילידים, והעבדים האפריקאים, כולם מושרשים בתרבות ובמוזיקה של בני הניקה. בחוף הפסיפי, תשמעו בעיקר מוזיקה ספרדית בהשפעה שבטית, בעוד המוזיקה בחוף הקריבי, היא בעלת צליל אפריקאי. דווקא ברמה, המוזיקה היא בעיקר אירופאית, בזכות מהגרים רבים, שהגיעו מגרמניה בשנים האחרונות.

באופן מפתיע, בניגוד לשאר מדינות האזור, הספורט הלאומי בניקרגואה, הוא הבייסבול. המקומיים אובססיביים לגבי המשחק, בערך כמו שהברזילאים מטורפים לכדורגל. בכל עיירה אפשר לראות איזשהו סוג של מגרש בייסבול, שבו משחקים ילדים או מבוגרים. בנוסף, תתקלו בחובבי אגרוף רבים, וגם באנשים רבים שמשחקים כדורעף, כדורגל או כדורסל. בגלל קווי החוף הארוכים של ניקרגואה, אנשים רבים עוסקים בספורט ימי כלשהו – גלישה, שייט או דיג.

חשמל ומתאמים לשקע

מתח החשמל ניקרגואה הוא 120 ואט, ויש צורך במתאם לשקע של שני פינים שטוחים.

הפרשי שעות מהארץ

השעון בניקרגואה מפגר בשמונה שעות אחרי השעון בישראל.

שגרירות וקונסוליות ישראל

אין שגרירות ישראלית בניקרגואה. השגרירות הקרובה ביותר נמצאת בסן חוזה, בקוסטה ריקה:

- כתובת: Edificio Centro Colon, Calle 38-40, Apartado postal 5147-1000
- טלפון: +506-2221-6444
- מייל: info@sanjose.mfa.gov.il
- שעות פתיחה: ימי שני-שישי בשעות 9:00-12:00
- אתר אינטרנט: embassies.gov.il/san-jose

יש גם קונסול של כבוד של ישראל בניקרגואה, ארתורו ווהן:

- טלפון: +505-2-5342472

- טלפון עבודה: +505-2-2557860
- מייל: avaughan@sfe.com.ni

קהילה יהודית

כמעט ואין קהילה יהודית מקומית בניקרגואה. למרות זאת, יש בית חב"ד בסן חואן דל סור, שבו אפשר לאכול במסעדה הכשרה, להשתתף בקבלת השבת השבועית ובטקסי החגים השונים. בנוסף, אפשר לקבל דרכם הנחות למספר הוסטלים ואטרקציות בסביבה. בימים אלה עובדים גם על הקמת מקווה.

- כתובת: De gasolinera Uno, 100 mts al Oeste, frente al Tell Cell
- נייד: +505-86782629
- מספר ישראלי: +972-3722-7076
- מייל: chabadnicaragua770@gmail.com
- פייסבוק: www.facebook.com/chabadnica
- www.chabadnicaragua.com

הנה עשר חוללות של **אתר אינטרנט** מקומות שווים ודברים מגניבים בניקרגואה - חלקם מצריכים קצת יותר כסף, וחלק מאוד אמריקאים, אבל קחו בשביל ההשראה:

קחו אותנו איתכם - אתם מוזמנים להמשיך לגלוש ולהתעדכן באתרינו במהלך החופשה שלכם בחו"ל

afty.lametayel.co.il